

kommer til Anvendelse, hvor der er Misligheder, som svækkede den for Embedsmanden nødvendige Afgiftelse, og det er givet, at Mislighedsspørgsmaalet under visse Betingelser kan komme til Afgjørelse ved Domstolene — i hvilken Grad, og i hvilket Omfang foreligger der ikke i enhver Retning Domme om — men det kan siges med Sikkerhed, at Domstolene staa friere, naar ingen særlig Lov er vedtagen, end naar der er vedtagen en Lov i Genhold til Pensionsloven af 1851 § 6 og 1858 § 8; det tør jeg sige med Sikkerhed, at det enkelte Things Forsættelse ikke indeholder noget Baand for Domstolene overfor den Afgjørelse, som de forøvrigt anse for rigtig.

H. C. D. Müller: Hvorfor jeg forlangte Ordet, er egentlig blot for at motivere min Afstemning i denne Sag. Det staaer for mig, at der, som Sagen foreligger, er et Villighedshensyn at tage mod denne Mand, som det ved denne Sag gjælder. I Sagen, set i og for sig, kunde jeg, hvis den forelaa her dokumentbevidnet, være tilbøielig til at stemme med flere Andre eller med Flertallet; men det forekommer mig, at i flere af de væsentligste Punkter, hvad ogsaa den ærede Ordfører vist fuldkomment vil indrømme mig, ere de Vidnesbyrd, der foreligge os i disse Aktstykker, stridende mod hinanden. F. Ex. ved Punkt 12 paaberøber Islands Stiftamtmand sig Justitiarius's Udtalelse om vedkommende Mand's Forhold, at det endog skal være kommet til den i Indstillingen nævnte Yderlighed. Men i vedkommende Justitiarius's Erklæring bemærker denne udtryffeligt, at han aldrig har været Vidne til Noget, hvoraf han tror, at turde dømme med Bestemthed med Hensyn til dette Forhold. Punkt 12 er saaledes enten kun bevidnet ved modsigende Uttringer eller blot ved Rygter. Naar nu denne Mand har indtaget en meget stærk oppositionel Stilling i sit Land og er gaaet imod den Agitation, der er rettet imod Danmark — og af de Forhandlinger i den islandske Sag, som fra ifjor

foreligger, vil Enhver kunne overbevise sig om, at ingen indfødt Islænder har talt saa kraftigt som Sveinsson for Villighed imod og sund Følelse overfor Danmark, kan denne Mand let blive en Gjenstand for Had imellem fine af en stærk Agitation paavirkede Omgivelser. En Regtelse af Sagens Dvergang til 3die Behandling vil uden nogen Udgang for Manden til Dpreisning let blive ligesom en fældet Døm over hans personlige Forhold, og det igjennem denne Afstemning en fældet Dom, som kun støtter sig til disse Aktstykker, der i væsentlige Punkter ikke hvile paa vidnesfaste Erklæringer, men snarere paa hidtil uhjemlede Rygter. Det vil jeg ikke være med til, og derfor vil jeg foreløbig stemme for Sagens Dvergang til 3die Behandling, som den foreligger, og dertil bidrager da som sagt meget den stærkt fremstødte Stilling, som denne Mand har indtaget i Forhandlingerne mellem Danmark og Island, og den ensidige Uvillighed, som jeg er bange for, at hele Lovforslaget ogsaa fra mere end een Side kan være bleven Gjenstand for i dets hele Behandling.

Winther: Den Udvikling af den Stilling, hvori Folkethinget og Rigsdagen vil komme til at træffe den Afgjørelse, som i dette Dieblit er foreslaaet af Udvalgets Flertal, forekommer mig at være af en saa stor Betydning, det forekommer mig at være saa vigtigt, at vi ikke foregribe Noget i denne Sag, men at vi faa dette Punkt i det Hele taget klarer noget bedre, inden vi gaa til den endelige Afgjørelse af Sagen, at jeg vil tillade mig at henstille til det ærede Udvalg og det ærede Thing, om der ikke var Anledning til at forsøge en nærmere Dverveitelse mellem Udvalget og Ministeren. Denne har jo erklæret sig villig til at give en nærmere Udvikling af disse Forhold, før vi skride til den endelige Afgjørelse. Den ærede Minister omtalte et Tilfælde, som i sin Tid har raakt stor Betænkkelighed her i Thinget; saavidt jeg veed, var